

Білиловський Кесар Олександрович 1859—1938

Біографія

Білиловський Кесар Олександрович (04.03.1859 – 28.05.1938)

Народився в с. Вознесенському на Золотоніщині у родині фельдшера. Дитячі роки пройшли у с. Крупському. Фах батька значною мірою визначив професійний шлях майбутнього поета.

Після закінчення Полтавської гімназії, Лейпцигського і Віденського університетів К.О. Білиловський склав іспити на доктора медицини (1883) і здобув право на медичну практику. Викладав і працював лікарем спочатку в Харкові, а потім у містах Росії.

З 1885 по 1891 роки Кесаря Олександровича через «політичну неблагонадійність» призначили лікарем у м. Петропавловськ (Казахстан). Саме тут він проявив себе як публіцист, як автор, декоратор і режисер – у аматорських гуртках.

У 1892 – 1898 роках письменник жив у Петербурзі, працював у медичному департаменті, вів активну культурно-просвітницьку діяльність, листувався з видатними митцями: І. Франком, М. Лисенком, Д. Яворницьким, М. Старицьким та іншими. Він був одним із фундаторів «Товариства імені Шевченка в Петербурзі», брав участь у виданні двох книжок альманаху «Складка», у організації шевченківських вечорів. Така культурницька активність К. Білиловського привернула увагу властей і його відправили зі столиці до м. Митава (нині Латвія) помічником лікаря-інспектора.

За участь у революційних заворушеннях 1905 року Кесаря Олександровича було заарештовано. У пореволюційний час працював у відділі охорони здоров'я Кримського ревкому. У 1925 – 1932 роках обслуговував персонал радянських представництв у м. Решт (нині Іран).

Після повернення з-за кордону і до останніх днів жив у м. Сімферополі.

У доробку К.О. Білиловського – праці з медицини, антропології, етнографії; переклади українською мовою поезії Й. Гете, Ф. Міллера, Г. Гайне, німецькою – вірш Т. Шевченка «Нащо мені чорні брови».

Поетична творчість митця невелика за обсягом; кращі вірші: «З Альпів», «До Г...», «Сум», «У батьківському краї» набули особливої популярності.

За свою прогресивну діяльність К.О. Білиловський зазнав арештів, обшуків, конфіскації творів. Та спогади про Україну зігрівали його душу.

Помер у м. Сімферополі 28 травня 1938 року.

На спогад про земляка одну із вулиць у с. Вознесенському названо ім'ям поета.

Література

Білиловський, К. В чахах кохання : вибр. поезії / Кесар Білиловський. – К. : Рад. письм., 1981. – 158 с.

Цезар Білиловський [Вірші] // Акорди : Антол. укр. лірики від смерті Шевченка. – К., 2005. – С. 149 – 151.

* * *

Дегтярьов, П.В. Залюблений в красу рідного слова / П.В. Дегтярьов // Білиловський, К. В чарах кохання. – К., 1981. – С. 3 – 24.

Мовчан, Р. Білиловський Кесар / Р. Мовчан // Українська література у портретах і довідках. – К., 2000. – С. 25 – 26.

Кесар Олександрович Білиловський : [біогр. довідка, поезії] // Українська муза. – К., 1993. – Вип. 5. – С. 461 – 472.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/bilylovskyi_kesar_oleksandrovych